

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 000977 12 Кж 3
Бања Лука, 27.9.2012. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету осуђеног Х.К. због кривичног дјела тешке професионалне крађе у оквиру криминалног удружења као саучесник из члана 12., 127., 128. став 2. и 130. Кривичног закона Кнежевине Лихтенштајн, што одговара кривичном дјелу тешке крађе из члана 232. став 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о његовој жалби на пресуду Окружног суда у Требињу бр. 15 0 К 000977 11 Кв од 28.9.2011. године, након сједнице вијећа одржане дана 27.9.2012. године у присуству републичког тужиоца Витомира Солдата, осуђеног и његовог браниоца Е.Р.К., адвоката из С., донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба осуђеног Х.К., укида пресуда Окружног суда у Требињу бр. 15 0 К 000977 11 Кв од 28.9.2011. године и предмет уступа Кантоналном суду у Сарајеву, као стварно и мјесно надлежном суду.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Требињу бр. 15 0 К 000977 11 Кв од 28.9.2011. године преузето је извршење правноснажне пресуде Кнежевског Врховног суда Кнежевине Лихтенштајн бр. 03А КГ.210.15 од 04.02.2011. године и осуђеном Х.К., у складу са Кривичним законом Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 3. изречена казне затвора у трајању од пет година.

Против ове пресуде осуђени је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет достави мјесно и стварно надлежном Кантоналном суду у Сарајеву на даљи поступак.

На сједници вијећа осуђени и његов бранилац су остали код жалбе, а републички тужилац је предложио да се жалба осуђеног уважи.

Пошто је испитао побијану пресуду у складу са одредбама члана 320. ЗКП РС овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Жалбеним наводима сугерише се повреда права на одбрану, која се одразила на погрешно утврђено чињенично стање, повреду кривичног закона и одлуку о казни. Суштина ових приговора састоји се у томе да осуђени није био обавијештен о сједници вијећа на којој се одлучивало о признању ове пресуде, већ да је био присутан само његов бранилац, да је пресуду донио стварно и мјесно ненадлежан суд, пошто је његово последње пребивалиште на подручју ФБиХ у С., да није примијењен Закон о међународној кривичној помоћи у кривичним стварима, а што је све утицало и на примјену КЗ РС који је строжи за њега.

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу изнесених приговора овај суд налази да су они у свему основани. Према садржини пресуде очигледно је да првостепени суд није примијенио одредбе Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, већ само одредбе Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст. Ово је прво имало за посљедицу повреду права на одбрану из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), јер о сједници на којој се одлучивало о доношењу пресуде није био обавијештен осуђени како то изричито прописује члан 68. став 2., у вези са чланом 78. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. Друго, из копије личне карте у спису, а која је била суду доступна прије доношења пресуде, произилази да је пребивалиште осуђеног у С. на подручју ФБиХ. Ово је потврђено и Увјерењем МУП-а К.С., приложеног уз жалбу, из кога произилази да је пребивалиште осуђеног од 1982. године на подручју С., а последње у Ул. Овдје пребивалиште или боравиште осуђеног одређује стварну надлежност судова РС или ФБиХ према члану 64. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. Дакле, очигледно је да за поступање није био стварно надлежан Окружни суд у Требињу, већ Кантонални суд у Сарајеву, а сходно одредбама члана 28. став 3. тачка е) у вези са чланом 25. тачка 9. Закона о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине, те у вези са чланом 28. став 1. ЗКП Федерације БиХ. Код оваквог стања ствари првостепени суд је доносећи побијану пресуду починио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, жалбу суђеног уважити, укинути првостепену пресуду и предмет уступити Кантоналном суду у Сарајеву, као стварно и мјесно надлежном суду.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић